

met kormány, de mindenesetre a Reichswehr vezetőkörének felfogására.

Ludendorff hosszasan bírálja *Klausewitz* elméletét, aki szerint a háború nem egyéb, mint a békeidő politikájának más eszközökkel való folytatása, s szembe állítja vele saját elméletét a totális háborúról, melyben nemcsak a hadsereg, hanem az egész nemzet tevékenyen vesz részt s amelynek kimenetelétől függ annak fennmaradása vagy pusztulása. Az ilyen háborút természetesen kérlelhetetlen határozottsággal kell vezetni.

A végső győzelem kivívásáért nem szabad egyetlen eszköz felhasználásától sem visszariadni, amely az ellenség megsemmisítését biztosítja. A háború valamely nép végső erőfeszítése, fennmaradása biztosítására. Ezért kell már a béke idején a nép ez élet-halál harcra való előkészítését a politika középpontjába állítani... *Klausewitz* összes elméletei a papirkosárba valók... „Barmit is mondjanak: a támadás az a harci forma, mely a döntést kicsikarja, s végül is erről van szó. A támadó szellemben a fensőbbség büszke tudata uralkodik, s ez az a meg nem mérhető tényező, amely a jól vezetett támadás sikerét biztosítja még a számbelileg fölényben levő ellenféllel szemben is.” Így határozza meg Ludendorff a totális háború fogalmát. Ebből kiindulva állapítja meg a korlátlan tengeralattjáró s légiháború szükségességét és jogosságát. Ludendorff kendőzetlenül beszél: „azok a kísérletek, amik a totális tengeralattjárói háború megszüntetésére irányulnak, vagy legalább azt akarják elérni, hogy a hadviselő felek ne sülyeszszék el a hadizónába tévedő hajókat s a repülőgépek ne bombázzák a polgári lakosságot, ájtatos kívánság maradnak. A totális háború szükségletei s a létért küzdő nép erőfeszítései fontosabbak, mint a korlátlan tengeralattjáró s légiháború megszüntetését kívánó vágyálmok.” A hadüzenet a túlhaladott *clausewitz*i elmélet lomtárába tartozik: „Tévedés azt hinni, hogy a háború szükségszerűleg hadüzenettel kezdődik.” Ezt az aforizmát gazdag történelmi példatár követi. Ludendorff már csak azért is ellenfele a hadüzenetnek, mert **abban** igen könnyen támadási szándékot lehet felfedezni.

A könyv további részeiben Ludendorf a **szakember** tárgyilagosságával vázolja fel a háborús hangulat előkészítésének, a haditerv megállapításának, a mozgósítás **gyors** végrehajtásának, az erélyes támadás **beindításának**, technikai módozatait. Könyve nem csak egy szabadjára theoretizáló tábornok véleményének a kifejezése, **hanem** egy rendszeré is. Nem Ludendorffon és társain mulik majd, ha a XX. század a jövő történelem könyveiben nem mint egy kultúra **elkeseredett** és **véres** háborúk közepette történt összeomlásának **korszakaként szerepel**.

Márk Viktor

BARNA MÉRLEG, A németországi nemzetiszocialista rendszer most ünnepelte harmadik évfordulóját. Ebből az alkalomból nem lesz érdektelen közölnünk párat azokból az „eredményekből”, amelyeket a nemzetiszocialista kormányzat három éves fennállása után felmutathat. Alábbiakat azzal a megjegyzéssel közöljük, hogy adataink legnagyobb részét, a német hivatalos jelentések figyelembevételével összeállított népszövetségi kimutatások szolgáltatták! Az adatok a következők:

1. *Külkereskedelm:* Németország külkereskedelmi mérlege 1932-ben még 255 és fél millió dollár aktívával zárult. A mai német uralom első évében ez az aktiva már 159 millióra csökkent, 1934-ben pedig már 66 millió dolláros külkereskedelmi deficitet mutatott fel.

2. *Folyószámla-léte:* Az 1931 decemberi adatokkal szemben 1934-ben már 15 százalékos a csökkenés. (Ugyanakkor Dániában 5, Angliában

ban pedig 21 százalék az emelkedés.)

3. **Általános ipari termelés:** A nemzetiszocialista uralmat megelőző évek átlagául 100-at véve alapul, a németországi ipari termelés a nagymérvű fegyverkezés ellenére is csak 94-ig vergődött fel! (Angliában 105, Svédországban 119, a Szovjetunióban pedig már 1933-ban 392 az általános ipari termelés jelzőszáma.)

4. **Konfekciós ipar:** Az 1934. évi 41 millió márkás forgalommal szemben 1935-ben már csak 30 milliós összforgalmat bonyolított le!

5. **Fogyasztási cikkek:** A termelés itt az 1930. év százasa alapjául véve figyelembe 1934-ben 79. (Svédországban ugyanakkor csak 92, míg a Szovjetunióban 1934-ben 287 és azóta is rohamosan nő.)

6. **Mezőgazdasági termelés értéke:** A 100-ról 77-ra esett! (Oroszországban az utolsó 4 évben megkétszereződött.)

7. **Tejtermelés:** A 100-as alapról ez is 93-ra csökkent! (Ugyanakkor Dániában 113-ra, Svédországban 128-ra emelkedett.)

8. **Textilipari termelés:** 100-ról 99-re csökkent: 1935-ben!

9. **Nyersvas termelés:** A 100-as alapról 1935-ben 88-ra csökkent! (Angliában 103, a Szovjetunióban 1933-1935-ben több, mint kétszerese)

10. **Acéltermelés:** 100-ról lecsúszott 92-re. (Angliában 123 a Szovjetunióban pedig az utolsó 3 évben több, mint a kétszerese.)

11. **Mezőgazdasági termények árai:** 1933-tól 1935-ig a drágulás 38 százalék. (Ugyanakkor a Sz. U.-ban az olcsóbbodás átlagosan 50 százalék.)

12. **Munkabérek:** 100 helyett 79. (Ugyanakkor Franciaországban 108, a Szovjetunióban pedig az 1933-as 140-ről 1935-ben már 210-re emelkedtek.)

13. **Munkabérek foglalkozási ágak szerint:** Bányamunkásoknál 18, fémipari munkásoknál 18, építőiparban 35, vegyiparban 19, textiliparban 16, élelmiszeriparban pedig 18 százalékkal csökkentek.

14. **Aranytartályok:** 560 millió dollár helyett 344 millió dollár.

15. **Munkanélküliség:** A Berlini Bersezeitung 1935. Aug. 9-ai számában elismeri, hogy a hivatalosan nyilvántartott munkanélkülieken kívül van még 2 millió 600 ezer be nem jegyzett is, akikkel együtt a munkanélküliek összes száma 4 millió 400 ezer.

E tényleges passzívakkal szemben „aktívakként” a Nürnbergben szentesített faj- és vérvédelmi-törvények, az évente több, mint 3 milliárd lejbe kerülő nemzetközi propaganda, az évi 60 millió márkát felemészítő katonai és ipari kémiszolgálat, valamint az a nyolcszáz millió fontsterling szerepelhet, amit a mai német rezsim csupán 1935 első tíz hónapjában fegyverkezésre költött,

Keleti Sándor

AZ ERA NOUA. A háború utáni román folyóirat-irodalomból hiányzik a céltudatos, módszeres ideológiai folyóiratok. A haladó románság az utóbbi években több hetilapot, sőt folyóiratot jelentetett meg, amik megkisérelték a korszerű kérdések módszeres feldolgozását, de részint a mostoha körülmények, részint a kezdeményezés gyöngesége következtében nem sokra vitték. Munkájuk töredék maradt. A legutóbbi időben a *Cuvântul Liber* köré csoportosultak a haladás román eszmeivői, de a publicisztikai és napipolitikai keret nem alkalmas a töméntelen társadalmi és ideológiai kérdés tisztázására. A sürgető világhelyzet, a baloldal magáhoztérése, a hazai helyzet kiérése s a haladó ideológusok felkészültsége végül is megteremtette azt a folyóiratot, mely a jelen pillanatban a haladás törekvéseit méltón képviseli. Era Noua (Uj Korszak)